

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233874
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Hritzová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Hritzovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a Mgr. Erika Németha, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9C/548/2012-66 zo dňa 27.02.2015 a uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 9C/548/2012-83 zo dňa 24.04.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 9C/548/2012-66 zo dňa 27.02.2015 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 9C/548/2012-83 zo dňa 24.04.2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy spolu 455,- eur, z ktorej čiastka vo výške 125,- eur predstavuje majetkovú škodu spočívajúcu v náhrade účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou správou pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej (70,- eur pracovné výkony zamestnanca pomocou informačného systému, 40,- eur udržiavanie a správa informačného systému a 15,- eur administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné a telekomunikačné výdavky za urgencie, publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií, a kontrolou stavu konania) a suma 330,- eur náhradu nemajetkovej ujmy. V žalobe uviedol, že písomným podaním navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu svojej pohľadávky voči povinnému dlžníkovi Alena Horváthová, vyplývajúcej zo zmluvy o úvere číslo 4500292. Exekučný súd rozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 20.01.2009 rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, t. j. po viac ako 6 mesiacoch. Podľa žalobcu je povinnosťou exekučného súdu rozhodovať o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného priadku, pričom v tejto exekučnej veci k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristupoval až po veľmi dlhej dobe.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 14.02.2014. V písomnom vyjadrení žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom z exekučného spisu zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 20.12.2008 súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 62 Bratislava návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie svojej pohľadávky vo výške 18.540,- Sk voči povinnému M. E.. Súdny exekútor vedie exekučnú vec pod sp. zn. EX 12190/08. Dňa 09.01.2009 podal súdny exekútor na príslušný Okresný súd Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie a Okresný súd Nitra vydal poverenie dňa 20.01.2009 č. k. 10Er/7/2009 - 8.

Predmetom konania je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na udelenie poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote.

Exekučné konanie možno vykonať len na návrh oprávneného (§ 38 Exekučného priadku), z čoho vyplýva, že exekučné konanie sa nemôže začať bez návrhu. Poverenie na vykonanie exekúcie vydáva súd na základe žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia žiadosti na udelenie poverenia. V danej exekučnej veci je nesporne preukázané, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla na príslušný súd dňa 09.01.2009, čomu nasvedčuje dátum na prijímacej pečiatke procesného súdu a procesný súd udelil exekútorovi poverenie dňa 20.01.2009 pod č. k. 10Er/7/2009 - 8. Exekučný súd tak konal v zmysle zákona a vo veci včas rozhodol.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žaloba podaná žalobcom je celkom nedôvodná. Nie je zrejmé, z akého právneho dôvodu a právneho titulu si žalobca uplatňuje voči štátu majetkovú škodu vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu vo výške 330,- eur, keď nepreukázal, že mu pri výkone verejnej moci bola spôsobená škoda konaním alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s týmto konaním v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Exekučný súd v tomto exekučnom konaní pri rozhodovaní o udelení poverenia postupoval v zmysle príslušných právnych predpisov, keď o poverení na vykonanie exekúcie rozhodol v zákonnej lehote.

S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný mal v konaní plný úspech, nakoľko si však náhradu trov neuplatnil, súd mu ju nepriznal.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. a § 44 ods. 1, 2 Ex. poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazyval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 03.11.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Levice žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prietahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 9C/548/2012-83 zo dňa 24.04.2015 uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 20,- eur podľa položky č. 7 a) Sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak poplatok v určenej lehote nebude zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie ani neobsahuje žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže žalobca len hádať. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podliehalo podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súdom nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Žalobca preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007. V prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobcovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy, vylúčené. Navyše, podľa ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh žalobcom podaný pred 01.10.2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je žalobca poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 09.04.2015 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu, odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods.1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania (zo dňa 09.04.2015), ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 09.04.2015, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 09.04.2015, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ust. § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ust. § 12 vyššie citovaného zákona) a tak tomu bolo i v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca mienil nespoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravené, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania, odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania, odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.